

Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Oslo, 01.09.2014

Deres ref.:
14/2519

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2014/4463-26

Saksbehandler:
Ann Mari Vik Green

Miljødirektoratets forvaltningspraksis i forbindelse med tillatelser etter forurensningsloven til leteboringer

Miljødirektoratet følger forvaltningslovens system for utsatt iverksetting av vedtak i saker hvor det gis tillatelse om leteboringer.

Bellonas påstand om at demokratiske prinsipper blir tilsidesatt stemmer ikke. Etter en gjennomgang av de sakene som Bellona trekker frem kan vi ikke se at det er noen eksempler på at begjæringer om utsatt iverksetting ikke har blitt tatt til følge. Det store flertall er saker som ikke har blitt påklagd og hvor det følgelig ikke er vurdert utsatt iverksetting. Vår gjennomgang tyder på at det ikke har vært tilfeller hvor oppstart har kommet i konflikt med noens klageinteresse.

Miljødirektoratet er enig med Bellona i at det er svært viktig å sikre reell klagebehandling i saker om leteboring. Våre saksbehandlingsrutiner og retningslinjer til operatørenes søknader skal sikre tilstrekkelig tid til behandling av søknadene og involvering av parter før og etter vedtak fattes, slik at det i utgangspunktet ikke blir behov for å vurdere utsatt iverksetting av tillatelser. Gjennomgang viser at dette følges i de aller fleste saker.

Imidlertid hender det at vi mottar mangelfulle og/eller sene søknader fra operatørene, noe som gjør at vi får tidspress på vår saksbehandling. Også i slike saker følger forvaltningslovens system, men det aktualiserer spørsmålet om utsatt iverksettelse. Vi har forståelse for at miljøvernorganisasjonene primært ønsker fullendt klagebehandling før boringen starter. Selv om miljøutfordringene oftest er knyttet til en mulig oljeutblåsning ser vi at løsningen med utsatt iverksettelse fram til oljeførende lag gitt i vedtaket ikke er optimal.

Miljødirektoratet har gjentatte ganger forklart bransjen viktigheten av at de sender tilfredsstillende søknader i god tid før planlagt borestart. For ytterligere å understreke dette vil vi ta initiativ til et møte med operatørene og Petroleumstilsynet. Vi vil be operatørene redegjøre for hvordan de ytterligere kan forsterke sin langsiktige planlegging av aktivitetene på en måte som sikrer at forvaltningen gis god tid til nødvendige saksbehandlingsprosesser i leteboringsaker.

Vi viser til brev fra Klima- og miljødepartementet (KLD) datert 25. august 2014 om brev fra Bellona til KLD av 8. august 2014.

1. Bakgrunn

I sitt brev av 8. august 2014 viser Bellona til at boring av Statoils letebrønn 7324/9-1 Mercury ble avsluttet 7. august i år, til tross for at klagefrist på Miljødirektoratets vedtak 25. juli 2014 utløp først den 15. august. Bellona mener dette medfører at demokratiske prinsipper blir tilsidesatt og er bekymret for Miljødirektoratets forvaltningspraksis.

KLD ber Miljødirektoratet om en redegjørelse for saksbehandlingen av letebrønn 7324/9-1 Mercury og våre kommentarer til de forholdene som Bellona tar opp i sitt brev. I tillegg har det i en pressesak i VG fremkommet opplysninger fra en rapport utarbeidet av Bellona. Vi vil i dette brevet også gi kommentarer til de opplysningene som har fremkommet om Bellonas rapport i VG.

Vi oppfatter at denne saken handler om Miljødirektoratets saksbehandling av leteboringssaker, og da særlig spørsmålet om hvorvidt vår praktisering av utsatt iverksetting uthuler klageretten. Slik vi forstår Bellona kritiserer de vår manglende bruk av utsatt iverksetting av vedtak om tillatelse i denne typen saker. I det følgende vil vi kort redegjøre for vår saksbehandling i saker om leteboring (pkt 2), og redegjøre for vår praksis knyttet til vurdering av utsatt iverksetting av tillatelser til leteboring (pkt 3). Videre går vi nærmere inn på de leteboringene Bellona har omtalt i VG (pkt 4) og redegjør for vår håndtering av boringen av letebrønnen Mercury (pkt 5). Avslutningsvis tar vi opp noen generelle utfordringer knyttet til leteboringssaker (pkt 6).

2. Kort om saksbehandling i forbindelse med tillatelser til leteboring

Miljødirektoratet gir tillatelser til petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen, herunder leteboringer, i medhold av forurensningsloven kapittel 3. Krav til beredskap mot akutt forurensning gis i medhold av forurensningsloven § 40. Tillatelsen gis på bakgrunn av søknad fra operatøren og foreliggende miljøkunnskap om det område hvor aktiviteten skal finne sted. Tillatelser etter forurensningsloven behandles i tråd med forvaltningsloven og forurensningsforskriften kapittel 36. Søknader om leteboring i Barentshavet og andre sårbare områder forhåndsvarsles til blant annet miljøvernorganisasjoner. Opplysning om saksbehandling m.v. er gitt i Miljødirektoratets retningslinjer for søknader om petroleumsvirksomhet til havs¹. Tillatelser til virksomhet etter forurensningsloven er enkeltvedtak som kan påklages av sakens parter og alle som har rettslig klageinteresse.

I retningslinjene for søknader opplyser vi om at saksbehandlingstid for letebrønner normalt er 15 uker og at dette inkluderer 4 ukers høringstid, 3 uker klagefrist og 2 uker til behandling av klage. Dette betyr at vedtak helst skal foreligge 5 uker før planlagt oppstart. Hensikten med retningslinjene er nettopp å sikre at det skal være tilstrekkelig tid til vår behandling av søknaden og behandling av eventuell klage FØR planlagt borestart slik at det ikke blir behov for å vurdere utsatt iverksetting av vedtaket. Våre retningslinjer skal være kjent for operatørene på norsk sokkel og de er ansvarlig for å søke i god tid slik at disse tidsfristene kan overholdes.

Bellona har i sitt brev og i VG kritisert Miljødirektoratet for ikke å ha avslått en eneste leteboringsøknad de fire siste årene. Til dette vil vi bemerke at det på dette området er en omfattende prosess i forkant av vår behandling av søknader etter forurensningsloven. Herunder kommer Stortingets behandling av forvaltningsplanene og åpning av nye områder for petroleumsvirksomhet, med utredninger av miljøkonsekvenser som er gjenstand for offentlig

¹ [Retningslinjer for søknader om petroleumsvirksomhet til havs](#)

høringer. I tillegg kommer prosessene med konsesjonsrunder og tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO). Dette gir føringer for Miljødirektoratets myndighetsutøvelse. Selv om det stemmer at vi de siste fire årene ikke har avslått søknader om leteboring, stiller vi strenge miljøkrav til boreaktiviteten og har eksempelvis nektet boreaktivitet i Barentshavet deler av året av hensyn til de utfordringer isutbredelse medfører for miljørisiko og beredskap. Vi har gjennom årene stilt stadig strengere krav til utslipp og beredskap, noe som har bidratt til teknologiutvikling og mindre miljøbelastning for den enkelte aktivitet.

3. Miljødirektoratets praksis ved vurdering av utsatt iverksetting av tillatelser til leteboring

Når Miljødirektoratet gir tillatelser etter forurensningsloven er forvaltningslovens hovedregel at tillatelsen kan tas i bruk fra vedtakstidspunktet. Forvaltningsloven § 42 gir forvaltningen anledning til å fravike denne hovedregelen ved at forvaltningen "*kan beslutte at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort*", jf. ordlyden i forvaltningsloven § 42 første ledd første setning. Vi gjør oppmerksom på at vi forstår lovgivers intensjon slik at beslutning om utsatt iverksetting skal tas i det enkelte tilfellet og at forvaltningen ikke står fritt til å gi generelle instruksjoner om at det på visse saksområder skal gjelde en alminnelig regel om at iverksetting av vedtak skal utsettes, se Ot prp nr. 38 (1964-65) s 109 og Woxholths kommentarutgave til forvaltningsloven, fjerde utgave, side 164.

Avgjørelsen av om et vedtak skal gis utsatt iverksetting er underlagt det frie skjønn, og det vil bero på en konkret vurdering av omstendighetene i saken om det bør gis utsatt iverksetting. I denne typen saker vil det bl.a være relevant å ta i betraktning om sakens art krever at det gis utsatt iverksetting for at klageretten skal ha hensikt. Typisk dersom planlagt oppstart av boring er i nær tid etter vedtakstidspunktet slik at boring ellers vil være gjennomført før klagefristen er utløpt, eller det vil være vanskelig å ferdigbehandle klagen før boringen starter opp. Det må også legges vekt på den reelle begrunnelsen og behovet som ligger bak partens interesse av utsatt iverksetting. Sivilombudsmannen har uttalt at dersom den reelle begrunnelsen utelukkende er trenering av iverksettelsen bør ikke begjæringen innvilges, jf. Ombudsmannens Årsmelding 1972 s.77. I denne vurderingen skal det også tas hensyn til operatørens behov for å få satt i gang sin planlagte aktivitet, herunder de økonomiske konsekvensene av utsatt boreaktivitet. Det er også relevant å legge vekt på hva som må antas å bli utfallet av klagebehandlingen. Angår saken nye problemstillinger som det ikke har vært tatt stilling til tidligere taler det i større grad for utsatt iverksetting enn problemstillinger som tidligere har blitt klagebehandlet og avgjort i klagers disfavør. Vi viser for øvrig til Woxholths kommentarutgave til forvaltningsloven, fjerde utgave, side 614-615, for en ytterligere redegjørelse av relevante hensyn i vurderingen av utsatt iverksetting. Forvaltningen kan bestemme utsatt iverksetting av eget initiativ eller etter begjæring fra klager. Det normale er at spørsmålet om utsatt iverksetting i våre saker kommer opp etter begjæring fra klager. Dette er i tråd med hvordan utsatt iverksetting antas å håndteres i praksis av forvaltningen, jf. Woxholths kommentarutgave til forvaltningsloven, fjerde utgave, side 613. Når vi får inn en begjæring om utsatt iverksetting fra klager blir denne behandlet umiddelbart. Dette i tråd med kravet i forvaltningsloven § 42 første ledd fjerde setning om at slike anmodninger skal avgjøres så snart som mulig.

Som hovedregel vil derfor utsatt iverksetting kun bli et tema i de tilfeller hvor et vedtak blir påklaget og klager i den forbindelse ber om utsatt iverksetting av vedtaket. Her kan det bemerkes at i flertallet av de sakene som Bellona refererer til i VGs artikkel den 26. august 2014, har det vært tilstrekkelig tid mellom vårt vedtak og utløp av klageadgang - fram til planlagt borestart, til å behandle en eventuell klage. Det har dessuten heller ikke foreligget noen klager. Det er årsaken til at utsatt iverksetting ikke er vurdert eller omtalt i våre vedtak, se nærmere under punkt. 4 nedenfor.

I de tilfeller hvor utsatt iverksetting blir vurdert, enten av Miljødirektoratets eget tiltak eller etter begjæring fra klager baserer Miljødirektoratet seg på de hensynene som er gjengitt over. Som nevnt

er dette alltid en konkret vurdering ut fra omstendighetene i saken, men generelt kan vi si at det blir bestemt utsatt iverksetting i de tilfeller hvor planlagt oppstart av boreaktiviteten er i nær fremtid og klagen reiser relevante problemstillinger som ikke tidligere har blitt klagebehandlet og avgjort i klagers disfavør. Ved boring i områder hvor det tidligere ikke har vært petroleumsvirksomhet, slik som nord i Barentshavet, vil det oppstå nye problemstillinger og dermed er behovet for å vurdere utsatt iverksetting ekstra stort. Vi bemerker at dersom planlagt oppstart er så langt frem i tid at forvaltningen rekker å behandle eventuelle klager før oppstart vil vi ikke se behovet for å beslutte utsatt iverksetting, og følgelig vil ikke spørsmålet om utsatt iverksetting være tematisert i vårt vedtak.

I de sakene klager har bedt om at vi gir klagen utsatt iverksetting, og i øvrige saker hvor vi av eget tiltak finner grunn til å gi slik utsatt iverksetting, vil disse beslutningene fremgå skriftlig i sakene. For oss ser det ut til at Bellona har tatt ett feil rettslig utgangspunkt og lagt til grunn at hovedregelen er at en tillatelse til leteboring *ikke* kan ta i bruk fra vedtakstidspunktet. Dette stemmer altså ikke. Det synes også som om Bellona har lagt til grunn at det i saker hvor spørsmålet om iverksetting ikke er omtalt i våre vedtak - så har vi «godkjent» at boring kan starte i klageperioden. Imidlertid er de aller fleste tilfellene der vi ikke har omtalt dette saker der vi ut fra søknaden har hatt kjennskap til at planlagt oppstart har ligget fram i tid, etter at klagefristens utløp. I punkt 4 følger en gjennomgang av de sakene som Bellona har trykket frem i sin rapport som ble referert i VG.

4. Kommentarer til Bellonas gjennomgang av letebrønner

Bellona har bedt om innsyn i alle våre vedtak om tillatelse etter forurensningsloven til leteboring de siste 4 årene. Dette utgjør til sammen 162 vedtak.

Bellona påstår at kun i 2 av tilfellene er vanlig praksis blitt fulgt. Klagefristen har gått ut før boring har startet.

Vi har ingen kommentarer til dette utover å vise til redegjørelsen under punkt 3 for hva som er vanlig praksis etter forvaltningslovens hovedregel. Bellona har ikke opplyst oss hvilke brønner dette dreier seg om. En aktuell sak kan være Caerus (Centrica Energy) hvor miljøutfordringene og klagens anførsler var knyttet til kaksutslipp fra boring av topphull og risiko for skade på koraller. Vår vurdering var at det var nødvendig med utsatt iverksetting av tiltaket til klagen var avgjort.

Bellona påstår at i 4 av tilfellene har oljeselskapene fått lov til å begynne å bore, men ikke i oljeførende lag.

Vi tror disse fire sakene gjelder boring av letebrønnene Wisting, Atlantis, Apollo og Pingvin i Barentshavet.

I sakene Wisting, Apollo og Atlantis har borestart vært planlagt etter klagefristens utløp, og det ble derfor ikke tatt stilling til utsatt iverksetting på vedtakstidspunktet. Da det ble mottatt klage med begjæring om utsatt iverksetting, og det ikke var tid til klagebehandling før planlagt oppstart, ble det besluttet utsatt iverksetting. Beslutningene om utsatt iverksetting ble tatt etter vurdering av de hensynene som det er redegjort for over i punkt 3. I Apollo besluttet Miljødirektoratet full oppsettende virkning, men denne beslutningen ble senere omgjort av Klima- og miljødepartementet, slik at operatøren kunne starte boringen, men måtte avvente boring i oljeførende lag til klagen var behandlet (jf. KLDs brev av 27. mai). I de øvrige sakene ble det besluttet delvis utsatt iverksetting, slik at boring i oljeførende lag ikke kunne finne sted før etter at klagen var behandlet. Vi vil i tillegg her nevne at det ble tatt tilsvarende beslutning om delvis utsatt iverksetting som følge av klage på tillatelse til boring av letebrønnen Mercury, som er en av de 13 sakene under Bellonas påstand nr 4. Se punkt 5 nedenfor for nærmere redegjørelse om denne saken.

I Pingvin ble det gitt vedtak om tillatelse til leteboring den 12. august 2014. Klagefristen på dette vedtaket er 2. september 2014. Da oppstart av boringen var planlagt før utløp av klagefristen besluttet Miljødirektoratet i tillatelsen delvis utsatt iverksetting slik at Statoil ikke kunne starte med boring i oljeførende lag før 5. september 2014. Beslutningene om utsatt iverksetting ble tatt for å sikre en reell klageadgang i saken. Det ble besluttet delvis utsatt iverksetting etter en vurdering av de hensyn som det er redegjort for over under punkt 3, slik at klageadgangen er ivaretatt samtidig som det sikres effektiv utnyttelse av innleid riggkapasitet. Til informasjon ble det den 25. august 2014 gitt en tilsvarende beslutning i vedtak om tillatelse til boring av letebrønnen Isfjell. I både Pingvin og Isfjell er det planlagt at riggen skal forlate brønnen etter boring av topphull, for så å vende tilbake for å fullføre boringen etter klagefristens utløp og eventuelle klager er behandlet. Dette sikrer klageadgangen for den delen av aktiviteten som innebærer en risiko for akutt forurensning for de aktuelle brønnene. Klage i de andre sakene har i hovedsak omhandlet akutt oljeforurensning.

Miljødirektoratet er av den oppfatning at de beslutningene som er tatt om delvis utsatt iverksetting av vedtak om tillatelse slik at det må avventes boring i oljeførende lag (som er den delen av aktiviteten som innebærer en miljørisiko) til klager er behandlet sikrer en reell klageadgang i disse sakene.

Bellona påstår at i 143 tilfeller har boring blitt godkjent før klagefristen har gått ut.

Det er uklart hva Bellona mener å si med sin påstand her. Vi tolker den dithen at de mener at det ikke er besluttet utsatt iverksetting til utløp av klagefristen på vedtakstidspunktet i disse sakene. I vår gjennomgang har vi funnet at operatørene i disse sakene har fulgt Miljødirektoratets retningslinjer og søkt i tide, slik at vi har kunnet behandle søknadene og fatte vedtak om tillatelse i god tid før planlagt oppstart av boring. Borestart har i disse sakene vært etter utløp av klagefristen, og klageadgangen har dermed vært godt ivaretatt. Det er da hovedregelen i forvaltningsloven som gjelder for disse sakene, og Miljødirektoratet har på den bakgrunn ikke hatt grunn til å problematisere spørsmålet om utsatt iverksetting på vedtakstidspunktet. På denne bakgrunn kan vi ikke se at noens klagerettigheter har blitt begrenset i disse sakene.

Bellona påstår at i 13 tilfeller har boring blitt godkjent og begynt før klagefristen har gått ut.

Vi har fått en oversikt over de 13 sakene Bellona her sikter til, og har gått gjennom disse. I en av sakene på Bellonas oversikt, Statoils letebrønn Mercury, kom det inn klage som ble behandlet før oppstart av boringen. Det er redegjort nærmere for denne saken nedenfor i punkt 5. I to av sakene (letebrønnene Storebjørn og Albert) er det ikke korrekt at boring har startet opp før klagefristen gikk ut. I saken som gjaldt Storebjørn ble vårt vedtak fattet den 23. september 2011, klagefristen var 15. oktober 2011 og boringen startet 29. januar 2012, altså lenge etter klagefristens utløp. Bellona har feil oppgitt 8. februar 2012 som klagefrist i sin oversikt. I saken som gjaldt Albert (6506/6-2) ble vårt vedtak fattet den 3. mai 2012, klagefristen var 25. mai 2012 og boringen startet 6. desember 2012, ikke 8. mai 2012 som Bellona har oppgitt i sin oversikt. Det kan se ut til at Bellona her har blandet to saker.

I de resterende 10 sakene har boringen startet før klagefristen har gått ut. Dette har vært leteboringer som ikke var kontroversielle, det vil si at det enten var boring i etablerte områder med høy aktivitet, utslippene var små og/eller at miljørisiko ved aktiviteten var lav. Det kom ikke inn klager eller begjæring om utsatt iverksetting i disse sakene, med unntak av en sak (letebrønnen Barchan) hvor det kom klage fra operatøren selv som ønsket lemping av et vilkår. Denne gjennomgangen viser at det ikke har vært noen tilfeller hvor oppstart av boring har kommet i konflikt med noens klageinteresse.

Vi vil likevel understreke at i de tilfellene der en operatør har valgt å starte en leteboring før klagefristen har gått ut, gjør de det fullt og helt på egen risiko og kan bli tvunget til å avslutte boringen ved en eventuell klage.

Oppsummering

1. i 147 saker har boring startet etter at klagefristen har gått ut. Klageadgangen er dermed ivaretatt.
2. i 4 saker har det blitt besluttet delvis utsatt iverksetting for boring i oljeførende lag til klager er behandlet. Klageadgangen er dermed ivaretatt.
3. i 2 saker (Isfjell og Pingvin) er det i tillatelsen besluttet delvis utsatt iverksetting for boring i oljeførende lag til klagefristen er gått ut. Klageadgangen er dermed ivaretatt, i tråd med KLDs praksis i Apollosaken.
4. i 10 saker har boring startet før klagefristen har gått ut. I 9 av 10 av disse kom det ingen klager eller begjæring om utsatt iverksettelse. I en av disse klaget operatøren selv og ønsket lemping av et vilkår.

5. Redegjørelse for Miljødirektoratets behandling av boring av letebrønn Mercury

I sitt brev tar Bellona opp Miljødirektoratets saksbehandling i tilknytning til tillatelse til Statoils boring av letebrønnen Mercury, nord i Barentshavet. Bellona skriver at de er bekymret for hvordan demokratiske prinsipper er tilsidesatt.

Miljødirektoratet ga tillatelse til Statoil til boring av letebrønn 7324/9-1 Mercury en 30. juni 2014. Som følge av at Mercury var lokalisert i et miljøfølsomt område, ble det i tillatelsen stilt strenge miljøkrav. Som følge av nye data om potensielt store tettheter av polarlomvi og lomvi i området på sensommeren og høsten fant vi grunn til å stille krav til visuell overvåking av sjøfugl rundt brønnlokasjonen før aktiviteter med økt risiko for akutte utslipp til sjø, spesielt under boring i oljeførende lag. Ved høye tettheter av sjøfugl i området ble Operatøren pålagt å vurdere behov for ekstra sikringstiltak og om nødvendig avvente videre boring til sjøfugl var trukket forbi. Dette gjaldt spesielt svømmetrekk til lomvi som ikke er flyvedyktige, og som vil være spesielt sårbare for oljeforurensning på havoverflaten.

Klagefristen på tillatelsen var 20. juli 2014. Det ble den 17. juli 2014 mottatt felles klage fra Greenpeace og Bellona. På bakgrunn av klagen ble det besluttet delvis utsatt iverksetting av tillatelsen for boring i oljeførende lag til klagen var endelig avgjort. Dette fremkommer i vårt brev til Statoil datert 21. juli 2014. Hensynet til en reell klagebehandling var således ivaretatt.

Grunnlaget for klagen var manglende operasjonalisering av krav om stans av boring ved høye tettheter av rødlista sjøfuglarter i området. Klageanførselene var knyttet til en avklaring av begrepene "høye tettheter" og "i området" som var benyttet i tillatelsen. Klagerne anførte at boringen skulle avvises minst inntil begrepene var forsvarlig definert og det var etablert en metode for å overvåke området for høye tettheter av sjøfugl på daglig basis.

Miljødirektoratet fant klagen begrunnet og endret tillatelsen på grunnlag av klagen. Det ble fattet nytt vedtak om tillatelse med endrede vilkår den 25. juli 2014. Vilkåret om overvåking av sjøfugl ble presisert på bakgrunn av en helhetlig vurdering av miljøhensyn og -kunnskap, samt konsekvenser av endringen for øvrig, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Det ble stilt krav til at visuell overvåking/kartlegging av sjøfugl skulle foregå ved hjelp av fagekspert med sjøfuglkompetanse og etter standardiserte metoder for å anslå tetthet av lomvi og polarlomvi forut for boring i oljeførende lag. Høye tettheter av sjøfugl ble definert som 10 eller flere fugl i gjennomsnitt per km². Videre ble det stilt krav til overvåking og kartlegging av et område på minst 20 x 70 km rundt borelokasjonen og at området kan utvides i retning Bjørnøya avhengig av faktiske observasjoner på lokasjonen, så langt det var beredskapsmessig forsvarlig eller eventuelt til observasjon av høye tettheter av sjøfugl. Ved høye tettheter av sjøfugl skulle operatøren avvente igangsetting av boring i oljeførende lag til observasjonene tyder på at sjøfugl hadde trukket forbi. I tillegg skulle

operatøren uansett iverksette tilgjengelige tiltak for å minimere risikoen for en uønsket hendelse ved boring i oljeførende lag.

Da vi mente å ha gitt klagerne medhold ble det ikke besluttet utsatt iverksetting for endringsvedtaket. Statoil kunne dermed ta tillatelsen i bruk umiddelbart på de nye vilkårene. I brevet fra Bellona fremkommer det imidlertid at Bellona mener at vårt endringsvedtak i saken ikke ga klagerne fullt medhold. Dersom tar utgangspunkt i Bellonas syn på dette spørsmålet, kan vi forstå at de trodde at vår beslutning om utsatt iverksetting datert 21.juli også skulle gjelde for en eventuell klage på endringsvedtaket, og vi beklager at det her har oppstått misforståelser. Vi vil for ordens skyld vise til vårt klagevedtak hvor det fremkommer at en eventuell klage ikke automatisk vil føre til at gjennomføringen av vedtaket utsettes.

6. Generelle utfordringer i leteboringssaker

Som det fremkommer over har operatørene i de fleste saker fulgt våre retningslinjer og søkt i god nok tid for de fleste leteboringssøknader vi behandler, slik at alle tidsfrister kan følges og vedtak kan fattes i god tid før boringen er planlagt startet. I disse sakene har vi ikke funnet det nødvendig å presisere i vårt vedtak at boringen ikke kan starte før klagefristen har utløpt.

Det er dessverre ikke alltid vi mottar tilfredsstillende søknader i god nok tid. Leteboringsaktiviteter er forbundet med usikkerhet og at mye kan endre seg underveis i planleggingen. Dette gjelder spesielt tilgjengelighet til den boreriggen som er planlagt brukt. Om en boring tar kortere eller lenger tid enn forventet får dette følger for de etterfølgende aktivitetene, og dagratene for leie av borerigger er betydelige. Det er derfor i enkelte saker et ønske fra operatørene at saksbehandlingene skal gjennomføres på kortere tid. Dette skyldes ofte mangelfull planlegging hos operatørene. Dette gjelder spesielt de store operatørene, med Statoil som den største med mange letelisenser og borerigger i porteføljen. Dette medfører imidlertid utfordringer for Miljødirektoratet i forhold til at vi skal ha tilstrekkelig tid og kunne sette av nok ressurser i den enkelte sak.

I saker der vi mottar mangelfulle og/eller sene søknader fra operatørene, får vi tidspress på vår saksbehandling, jf. kostnadene ved riggleie, som tilsier at vi bestreber oss på å behandle sakene raskt. Også i slike saker følger vi forvaltningslovens system, men det aktualiserer spørsmålet om utsatt iverksettelse. Vi har forståelse for at miljøvernorganisasjonene primært ønsker fullendt klagebehandling før boringen starter. Miljøutfordringene er oftest knyttet til boring i oljeførende lag. Men vi ser at det ikke er en optimal løsning at operatørene kan starte boring av de øverste boreseksjonene fram til oljeførende lag før klagen er avgjort.

Miljødirektoratet har en sentral rolle for å sikre at miljøhensyn ivaretas i petroleumsvirksomheten. Miljødirektoratet sitter på omfattende fagkompetanse på området som gjør oss godt rustet til å utøve denne rollen. Forvaltningen av dette området er svært ressurskrevende, med 30-70 leteboringer per år, oppfølging av krav til eksisterende felter, samt arbeid med forvaltningsplaner og innspill til konsekvens-utredninger, TFO og PUD/PAD mm. Vi må derfor hele tiden foreta prioriteringer om hvilke saker som haster og hvilke som kan legges bak i køen.

Vi har gjentatte ganger presisert overfor operatørene hvor viktig det er at de forholder seg til de saksbehandlingstider som er angitt i våre retningslinjer for søknader. Vi har sett i nyhetsoppslag at Statoil beklager at de er sent ute med søknader og at de skal ta tak i dette. Vi imøteser det initiativet Statoil her signaliserer og håper at det vil føre til at de innskjerper egne rutiner for å levere tilfredsstillende søknader i god tid.

Miljødirektoratet vil ta initiativ til et møte med operatørene og Petroleumstilsynet, som gir samtykke til boreaktiviteten samtidig med at vi gir vårt vedtak om tillatelse etter forurensningsloven. Dette for igjen å understreke viktigheten av at søknader er tilfredsstillende og sendes inn i god tid. Vi vil også be operatørene redegjøre for hvordan de ytterligere kan forsterke

sin langsiktige planlegging av aktivitetene på en måte som sikrer at forvaltningen gis god tid til nødvendige saksbehandlingsprosesser i leteboringsaker.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Ellen Hambro
direktør

Hanne Marie Øren
fungerende avdelingsdirektør

Kopi til: Petroleumstilsynet